

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้ของวัยรุ่นเรื่องฉลากโภชนาการ และความสัมพันธ์ระหว่างการได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการ และปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาของบิดามารดา โดยทำการศึกษาจากกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นชายและหญิง โรงเรียนห้องสอนศึกษาและวิทยาลัยนวมินทราชินีแม่ฮ่องสอน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 และระดับชั้น ปวช. ปีที่ 1 - 3 รวมทั้งสิ้น 588 คนในเขตชุมชนเมือง อำเภอเมือง จังหวัดแม่ฮ่องสอน

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในครั้งนี้ จำนวน 588 คน เป็นเพศชายและเพศหญิงเท่ากันร้อยละ 50.0 มีอายุ 14-20 ปี อายุ 17 ปี มีมากที่สุดคือร้อยละ 32.8 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่มาจากชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างละเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 16.3 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 อย่างละเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 17.0 บิดาของกลุ่มตัวอย่าง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด ร้อยละ 37.8 ส่วนมารดาของกลุ่มตัวอย่าง จบการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 มากที่สุด ร้อยละ 41.0 จำนวนเงินที่นำมาโรงเรียนต่อวันมากที่สุด น้อยกว่าหรือเท่ากับ 20 บาท ร้อยละ 49.3 รายได้ของครอบครัวอยู่ในช่วง 5,001 - 6,000 บาท ร้อยละ 37.8

2. การได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อต่าง ๆ พบว่า ส่วนใหญ่เคยได้รับจาก โทรทัศน์ ร้อยละ 98.6 และสื่อที่ให้ข้อมูลข่าวสารบ่อยที่สุดคือ โทรทัศน์ เช่นเดียวกัน มีร้อยละ 77.7 ส่วนการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากบุคคลต่าง ๆ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยได้รับจาก ครูอาจารย์ ร้อยละ 99.1 จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 92.3 และได้รับข้อมูลข่าวสารบ่อยที่สุดจาก ครูอาจารย์ เช่นเดียวกัน มีร้อยละ 68.9 ส่วนเจ้าหน้าที่

สาธารณสุขมีเพียงร้อยละ 17.0 สื่อที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจเรื่องฉลากโภชนาการมากที่สุด คือ โทรทัศน์ ร้อยละ 70.4 และสื่อที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเข้าใจเรื่องฉลากโภชนาการน้อยที่สุดคือ นิตยสารวัยรุ่น มีร้อยละ 54.1 ส่วนบุคคลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการมากที่สุดคือ ครูอาจารย์ มีร้อยละ 53.9 ส่วนเจ้าหน้าที่สาธารณสุขมีเพียง ร้อยละ 35.5 และบุคคลที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการน้อยที่สุดคือญาติ มีร้อยละ 43.2 ส่วนเจ้าหน้าที่สาธารณสุข มีร้อยละ 2.6 จำนวนครั้งที่ซื้ออาหารเพื่อบริโภคได้อ่านฉลากโภชนาการเป็นบางครั้งมีร้อยละ 92.0 ส่วนไม่เคยอ่าน มีร้อยละ 1.9 ในรอบปีที่ผ่านมากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ระหว่าง 3.4 ครั้ง มีร้อยละ 37.2

3. การรับรู้ในการแปลข้อมูลบนฉลากโภชนาการกับการเลือกบริโภคของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ในการแปลความหมายข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูลและนำข้อมูลบนฉลากโภชนาการมาใช้ประโยชน์ในการเลือกบริโภค จากคำถาม 8 ข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถแปลความหมายข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล และนำข้อมูลบนฉลากโภชนาการมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกบริโภคได้เป็นอย่างดี คิดเป็นร้อยละ 71.8

คะแนนการรับรู้ในการแปลข้อมูลบนฉลากโภชนาการกับการเลือกบริโภค 8 คะแนน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนการรับรู้สูงสุด 8 คะแนน ต่ำสุด 0 คะแนน และเมื่อแบ่งการรับรู้เป็น 3 ระดับ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ถูกระดับมากที่สุดร้อยละ 43.2 มีการรับรู้ถูกระดับปานกลางร้อยละ 32.3 ส่วนการรับรู้ถูกระดับน้อยมีร้อยละ 24.5

4. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง เพศ อายุ ระดับการศึกษาของกลุ่ม ตัวอย่าง ระดับการศึกษาของบิดากับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการ ได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อต่าง ๆ และบุคคลต่าง ๆ

เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานที่ต่างกันของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาของบิดามารดา จำนวนเงินที่ได้รับมาโรงเรียน ต่อวัน กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อ และบุคคลต่าง ๆ ด้วยไค-สแควร์ (Chi-square) พบว่า

เพศ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อได้แก่ หนังสือเรียน บอร์ด ในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น ด้านบุคคลคือพี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสื่อคือโทรทัศน์ ด้านบุคคลได้แก่ครูอาจารย์ ญาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อายุ มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ วิทยุ หนังสือเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ โทรทัศน์ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสื่อ ได้แก่ วิทยุ หนังสือพิมพ์ คำนบุคคล ได้แก่ บิดา มารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสื่อคือ โทรทัศน์ คำนบุคคล ได้แก่ มารดา ครูอาจารย์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำนวนเงินที่ได้รับมาโรงเรียนต่อวัน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อคือ วิทยุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีการรับรู้ในการแปลข้อมูลบนฉลากโภชนาการกับการเลือกบริโภคอยู่ในระดับมาก คือ ร้อยละ 43.2 มีคะแนนเฉลี่ย 6 คะแนน จากคะแนนเต็ม 8 คะแนน (ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา, 2539 หน้า 45) ได้กล่าวถึง การรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลเลือกรับข่าวสารข้อมูลจากเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อม แล้วตีความข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่ได้รับตามความเข้าใจ และความรู้สึกลงของแต่ละบุคคล โดยสามารถรับรู้โดยมีสิ่งเร้าที่เข้ามาสัมผัสทางหู ตา จมูก ลิ้น กายสัมผัส ซึ่งการรับรู้ของวัยรุ่นเรื่องฉลากโภชนาการจะเกิดขึ้นต้องอาศัยสิ่งเร้าคือการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องฉลากโภชนาการทั้งในโรงเรียนและชุมชน โดยการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่างๆที่มีมากขึ้น จึงทำให้นักเรียนมีการรับรู้และเข้าใจเรื่องฉลากโภชนาการมากขึ้น ซึ่งจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า สื่อทางโทรทัศน์ทำให้นักเรียนมีการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการมากที่สุด ร้อยละ 70.4 และสื่อโทรทัศน์ทำให้นักเรียนได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการบ่อยที่สุด ร้อยละ 77.6 ทั้งนี้อธิบายได้ว่าในบรรดาสื่อมวลชนทั้งหลายโทรทัศน์เป็นสื่อที่นับได้ว่าได้รับความนิยมนิยมสูงมาก และได้รับความสนใจจากประชาชนทุกระดับ เพราะโทรทัศน์เป็นสื่อที่ใกล้ชิดตัว และสามารถให้ความบันเทิงได้ดีกว่าสื่ออื่น ๆ และเป็นสิ่งเร้าที่มีการเคลื่อนไหวของภาพและเสียง

สามารถกระตุ้นตา และหู ให้ทำงานร่วมกัน จะช่วยให้เกิดการรับรู้ โทรทัศน์จึงเป็นสื่อที่แสดงเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เห็นได้อย่างชัดเจนที่สุด (ประภาพรธรรม อุ่ นอบ, 2529, หน้า 1) ดังนั้นการสื่อความหมายด้วยประสาทสัมผัสทั้งตาและหูนี้เพียงแต่ผู้รับรู้เข้าใจภาษาที่สามารถรับข่าวสารความรู้ได้อย่างเต็มที่ และสื่อความหมายได้ตรงกัน ทำให้รับรู้ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นรอบ ๆ ตัว และทันต่อเหตุการณ์ (จันทร์พิมพ์ สายสมร, 2536, หน้า 579-580)

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าสื่อด้านบุคคลคือ ครูอาจารย์ ที่ทำให้นักเรียนมีการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการมากที่สุด ร้อยละ 53.9 และครูอาจารย์ทำให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการน้อยที่สุด ร้อยละ 68.9 ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ให้การศึกษาอบรมแก่เด็กเยาวชน และครูมีบทบาทเป็นนักวิชาการย่อมมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้สามารถอธิบายให้เด็กเข้าใจได้ดี

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง ระดับการศึกษาของบิดามารดา จำนวนเงินที่ได้รับมาโรงเรียนต่อวัน กับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการ ได้แก่ข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อและบุคคลต่าง ๆ พบว่า

เพศ มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ หนังสือเรียน บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น ด้านบุคคลคือพี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากสื่อคือโทรทัศน์ ด้านบุคคลได้แก่ครูอาจารย์ ญาติ โดยพบว่าเพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในการเคยได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อหนังสือเรียน บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น โทรทัศน์ ด้านบุคคลคือพี่ ครูอาจารย์ ญาติ

อายุ มีความสัมพันธ์กับการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่ วิทยู หนังสือเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากบุคคลคือมารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่า ระดับอายุ 16-17 ปี 18-21 ปี มีการรับรู้เรื่องฉลากโภชนาการ มากกว่าระดับอายุ 14-15 ปี อธิบายได้ว่าอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้บุคคลมีความแตกต่าง ในเรื่องของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งบุคคลที่มีอายุมากจะมีประสบการณ์ มีวุฒิภาวะ ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อวิทยู หนังสือเรียน และบุคคลคือมารดา ได้ดีกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย

ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฉลากโภชนาการจากสื่อ ได้แก่โทรทัศน์ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสื่อได้แก่ วิทยู หนังสือพิมพ์ ด้านบุคคลได้แก่ บิดา มารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้น

ปีที่ 6 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ โทรทัศน์ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ นิตยสารวัยรุ่น วิทยุ หนังสือพิมพ์ ด้านบุคคลได้แก่ บิดา มารดา ได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่4 และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1อธิบายได้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการดูแลตัวเองและผู้อื่น ได้ดีกว่าผู้ที่มีการศึกษาน้อย ทั้งนี้เพราะสามารถใช้ทักษะในการแสวงหาข้อมูล จึงทำให้สามารถเข้าใจสิ่งเร้าที่มากระตุ้นได้อย่างรวดเร็ว เกิดการรับรู้ได้ดี ตามทฤษฎีที่กล่าวว่าผู้ที่มีการรับรู้ที่ถูกต้อง และส่งผลต่อพฤติกรรมและการปฏิบัติ (ลาดทองใบ ภูอภิรมย์ , 2539 หน้า 526)

ระดับการศึกษาของบิดา มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสื่อคือ โทรทัศน์ ด้านบุคคลได้แก่ มารดา ครูอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่านักเรียนที่บิดามีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ โทรทัศน์ ด้านบุคคลได้แก่ มารดา ครูอาจารย์ มากกว่านักเรียนที่บิดามีการศึกษามัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรจนถึงปริญญาโท อธิบายได้ว่า จังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่กำลังพัฒนา และอยู่ห่างไกลจากจังหวัดอื่น ดังนั้นบิดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการศึกษาจบประถมศึกษาภาคบังคับ จึงมีการได้รับข้อมูลข่าวสาร จากสื่อต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ โทรทัศน์ ด้านบุคคลได้แก่ มารดา ครูอาจารย์

ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์กับการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า ผู้ที่มารดามีระดับการศึกษาประถมศึกษา มีการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่ มากกว่านักเรียนที่มารดามีการศึกษามัธยมศึกษา ประกาศนียบัตรจนถึงปริญญาโท อธิบายได้ว่าจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นจังหวัดที่กำลังพัฒนาและอยู่ห่างไกลจากจังหวัดอื่น ดังนั้นมารดาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาจบประถมศึกษาภาคบังคับ จึงมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จากสื่อต่างๆ ที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องผลลาก โฆษณาการจากสื่อได้แก่ วิทยุ บอร์ดในสถานบริการสาธารณสุข เอกสารพิมพ์เผยแพร่

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน ควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการใช้ประโยชน์จากฉลาดโภชนาการ
2. นักโภชนาการและเจ้าหน้าที่สาธารณสุขควรมีบทบาทในการให้ความรู้ เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้จากบุคคลอื่นนอกเหนือจากครูอาจารย์
3. โรงเรียนควรมีการจัดการเรียนการสอนเรื่องฉลาดโภชนาการไว้ในแบบเรียนของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลบนฉลาดโภชนาการได้ดียิ่งขึ้น และนำมาใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้
4. กระทรวงสาธารณสุขควรมีการพัฒนารูปแบบการให้ข่าวสาร โดยใช้สื่อต่าง ๆ จากหลาย ๆ แหล่ง เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลาดโภชนาการมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องฉลาดโภชนาการของแม่บ้านในเขตอำเภอเมือง เพื่อทราบถึงการรับรู้ของแม่บ้าน และสามารถเป็นแนวทางในการวางแผนให้ความรู้เกี่ยวกับฉลาดโภชนาการ
2. ควรมีการศึกษา ความเข้าใจเกี่ยวกับฉลาดโภชนาการ และนำไปใช้ในสถาบันศึกษา เพื่อทราบถึงความเข้าใจเกี่ยวกับฉลาดโภชนาการ และนำไปใช้ของกลุ่มนักเรียน และสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และวางแผนการศึกษาในสถาบันศึกษาเกี่ยวกับฉลาดโภชนาการ